

Grad overtraadt, saa at den væsentligste Nytte, som den har gjort med Hensyn til at standse Udelæggelsen af Dyr som de i den omhandlede, maa siges opnaaet derved, at den har henledet Folks Opmærksomhed paa, at der er visse Fugle og andre Dyr, der ere nyttige, og som det er i deres egen Interesse at frede. Ogsaa dette Sidste ansætter jeg isærligt temmeligt høit. — Men naar man nu vil udvide Forordningen tillige til Næderne og fastsætte offentlig Til-tale for Overtrædelse af Lovens Bestem-melser, saa troer jeg ogsaa, at man maa begrænse Antallet af Fugle og andre Dyr, som man vil optage paa Fredningslisten, til det Nødvendige. Jeg er nu saaledes ganske vist enig med det ærede Medlem for Born-holm (Sonne) i, at, hvor nyttige Naagerne end kunne være, navnlig ogsaa med Hensyn til at ødelægge Oldenborrelarver, saa kan det dog være meget besværligt, ja næsten uindhol-deligt at have dem i sin Nærhed. De bygge nemlig, som bekjendt, colonivits, saa at man, naar man f. Ex. i Nærheden af sit Hus har en lille Allé eller en Lystkov, let kan faae en stor Mængde af disse Fugle at see bygge deres Næder der. Naar man nu vil paabyde at frede ogsaa disse Fugles Næder, saa paalægger man derved Vedkommende en temmeligt stor Servitut, idet disse Fugle strige og larve i den Grad ved Næderne, at det næsten er umuligt at høre paa dem, naar man boer i deres Nærhed. Det ærede Med-lem for Bornholm (Sonne) har tillige udtalt, at de ogsaa gjøre ubodelig Skade der paa Den. Derom tør jeg nu vel ikke have nogen, bestemt Mening; men der kan dog vistnok af Ornithologer reises nogen Tvivl om, hvorvidt de i Almindelighed øde Sæden paa Marken, om det end gjerne kan være, at de, hvor de tage til i høi Grad, og hvor som en Følge deraf de Insecter, af hvilke de i Reglen leve, tage af, blive mere ødelæggende for Sæden, end de ere det under almindelige Forhold. Og i ethvert Tilfælde er jeg af den Mening, at man paa en eller anden Maade maa ind-

skrænke Fredningen af Naager, maaskee nær-mest derved, at man undtager deres Næder fra Fredningen. Jeg troer ikke, at man bør fastholde denne Forskrift saa strengt med Hen-syn til dem, som man kan gjøre det med Hensyn til andre af de Dyr, her ere nævnte. — Jeg troer heller ikke, at det er ugjørligt at sætte en nogen forskjellig Fredningstid for de forskjellige Arter af Fugle. Naar kun Næderne fredes, er der efter min Mening mange af Fuglene, som man vistnok uden Betænkelighed kan give Vedkommende Lov til at skyde paa i en vis Tid af Aaret, efterat Ungelen er fuldvoren. Der er Fugle iblandt de i § 1 nævnte, med Hensyn til hvilke man ikke kan sige Andet, end at, naar man ikke maa skyde dem i det Tidrum, som Frednin-gen lyder paa, saa kan man overhovedet slet ikke skyde dem, idet de kun ere her i Landet i dette Tidrum. Man vil isaafald ikke engang kunne faae fat i et Exemplar af dem til Museerne eller slike Steder. Saa er der igjen nogle andre Fugle og Dyr i § 1 nævnte som fredede, med Hensyn til hvilke jeg anseer det for tvivlsomt, hvad der er størst, enten den Nytte eller den Skade, som de gjøre, idet navnlig en heel Deel af disse Dyr leve af Orme og Muus, men naturligtviis tillige fortære en stor Mængde nyttige Insecter, saa at det er ikke saa lidt vanskeligt at afvæie disse to Ting, Nytten og Skaden mod hinanden, forsaavidt Taler er om deres Fredning, hvilken jo endogsaa, som sagt, undertiden kan blive til en absolut Fred-ning i den Tid, i hvilken de overhovedet ere her. Jeg synes saaledes, at man nok maa kunne gaae ind paa at sætte Fredningstiden forskjellig for de forskjellige Arter, og i saa Henseende deler jeg Mening med min ærede Collega, der sidder foran mig. (Ploug), uden at jeg derfor vil sige, at jeg vil udstrække Fredningen for nogle Dyr til endog hele Aaret, hvilket jeg ikke troer er nødvendigt. Da Straffe-bestemmelserne som Følge af Bestemmelsen i § 2 factiff ville blive oftere gennemførte i Fremtiden end hidtil, og da man derhos har